

U parnici između

██████████,

██████████ Gnjilane

kojeg zastupa ██████████,

advokat iz Gnjilana

Tužilac/Žalilac

protiv

1. DP Auto Moto "██████████",

Gnjilana

2. Kosovske agencije za privatizaciju,

Priština,

Tuženih

Žalbena veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju (PKVS), u sastavu Richard Winkelhofer, predsednik PKVS, kao predsedavajući sudija, Torsten frank Koschinka i Mr.sc. Sahit Sylejmani, sudije, delujući po žalbi tužioca na rešenje Sudskog veća PKVS od 18. maja 2010. godine SCC-09-0230, nakon većanja održanog 11. novembra 2010. godine izdaje sledeće

REŠENJE

1. Žalba se odbija kao nedopustiva.

2. Kad je reč o žalbi, tačka 2 rešenja Sudskog veća od 18. maja 2010. godine, SCC-09-0230, poništava se.

3. Žalilac je obavezan da Posebnoj komori plati sudske takse u iznosu od 55,-- evra.

Pravno obrazloženje:

Nalogom od 30. decembra 2009. godine koji je tužiocu uručen 16. januara 2010. godine, Sudsko veće PKVS tražilo je da tužilac dopuni svoju tužbu samo na albanskom jeziku od 14. decembra 2009. godine njenim prevodom na engleski jezik i da uredi druge nedostatke u roku od 30 dana (podnesak/priloženo valjano punomoćje, dokaz obaveštenja Agenciji, ime i adresu za uručenje pismena tuženog preduzeća [REDACTED]).

Dana 19. februara 2010. godine, tužilac je odgovarajući na nalog podneo podnesak.

Osporenim rešenjem od 18. maja 2010. godine, Sudsko veće PKVS odbilo je tužbu kao nedopustivu (tačka 1), jer tužilac nije podneo valjano punomoćje koje je on lično potpisao, i nije podneo puno ime i adresu za uručenje pismena tuženoga preduzeća [REDACTED]). Sudsko veće je u ovom rešenju dalje istaklo da žalba može da bude podnesena u roku od 30 dana (tačka 2) Žalbenom veću PKVS.

Rešenje je uručeno tužiocu 9. juna 2010. godine.

U žalbi koja je poslata 9. jula 2010. godine, a koja je bila adresirana na Posebnu komoru Kosova, tužilac (kojeg zastupa advokat [REDACTED]) tražio je da se ovo rešenje poništi.

Žalba treba da bude odbijena kao nedopustiva.

Shodno članu 9.5 Uredbe UNMIK-a 2008/4, protiv rešenja Sudskog veća PKVS može da bude podnesena žalba Žalbenom veću PKVS u roku od 30 (trideset) dana od prijema rešenja (ASC-09-0096, ASC-10-0012 et al).

Suprotno ovoj odredbi, član 59.1 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 određuje da „Žalba mora da bude podnesena Specijalnoj komori u roku od dva meseca od uručenja presude stranci koja podnosi žalbu“. Međutim, član 9.5

III

Uredbe UNMIK-a 2008/4 ima prednost kao norma višeg ranga. Prema tome, delokrug člana 59.1 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 ograničen je na predmete koje član 9.5 Uredbe UNMIK-a 2008/4 ne pokriva. Prema tome, primenjuje se rok od 30 (trideset) dan od prijema ovog rešenja.

Član 20.1 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 ističe da će se bilo koji vremenski period propisan Uredbom UNMIK-a 2008/4 ili Administrativnom naređenjem izračunavati na sledeći način: Kad je period izržen u danima, on će se računati od dana kad je taj događaj nastupio ili ta radnja učinjena (u ovom slučaju uručenje rešenja), dok dan tokom kojeg je taj događaj nastupio neće se računati u odnosni period (uporedite član 112 [1] Zakona o parničnom postupku, Službeni list 4/77-1478 et al. SFRJ [ZPP], koji prati isti obrazac).

Ožalbeno rešenje uručeno je tužiocu 9. juna 2010. godine. To znači da je rok od 30 (trideset) dana istekao 9. jula 2009. godine. Žalba je podnesena tog dana, ali je bila upućena Vrhovnom sudu Kosova, koji se kao sud jasno razlikuje od PKVS, koja se isključivo bavi pitanjima privatizacije. Naročito, PKVS nije deo Vrhovnog suda Kosova, već je jedna odvojena ustanova. Vrhovni sud Kosova je zatim preneo žalbu PKVS-u, koji je žalbu primio 14. jula 2010. godine.

Stranka je odgovorna do podneske uputi nadležnom sudu (uporedite član 113 [1] ZPP). Ukoliko je podnesak koji je vezan za rok upućen nenadležnom sudu (čak i ako je podnesak podnesen na vreme), dostavlja se poštom na rizik stranke (uporedite član 113 [7] ZPP). Ako konačno stigne do nenadležnog suda nakon isteka roka, smatraće se da nije podnesen na vreme.

Ovde je to slučaj. Žalba je prema tome podnesena kasno (vidi ASC-09-0096, ASC-10-0012, ASC-09-0021 et al).

Čak i ako se član 113 [7] ZPP smatra primenjivim (upravo) u ovom kontekstu (preko člana 70.3 [a] Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6), to ne bi bilo od pomoći žaliocu: član 113 [7] ZPP govori o upućivanju podnesaka koji su vezani za rok nenadležnim sudovima, naređujući da se prema njima postupa kao prema podnescima koji su podneseni na vreme, ako se njihovo podnošenje nenadležnom sudu može pripisati „neznanju ili očiglednoj omašici podnosioca“.

Međutim, ako stranu u sporu uredno zastupa advokat, ta se odredba na nju/njega ne odnosi. Profesionalni advokati, koji su članovi Advokatske komore Kosova, moraju da znaju razliku između PKVS i Vrhovnih suda koji deluju kao odvojene pravne ustanove (kako je gore objašnjeno). Upućivanje predmeta Vrhovnom sudu umesto PKVS je krajnji čin nepažnje, ako to učini advokat. Iz istih razloga, molba za povraćaj u prethodno stanje (član 117 ZPP) ne bi bila uspešna, tako da Žalbeno veće ne more da obavesti žalioaca u ovoj mogućnosti pre odlučivanja u vezi sa predmetom.

Kao rezultat, žalba koja je podneta nakon isteka roka mora da bude odbijena kao nedopustiva, bez bavljenja njenim meritumom. Prema tome, na sledeća pitanja ne treba se dati odgovor, ali ih Sudsko veće može razmotriti ukoliko se dogodi slična situacije: Vremenski okvir tužiočevog podneska od 19. februara 2010. godine, koji odgovara na nalog od 30. decembra 2009. godine (koje je njemu uručeno 16. januara 2010. godine), da li je tužilac u stvari nameravao da imenuje Kosovsku agenciju za privatizaciju kao drugotuženu, ili samo kao zastupnika prvotuženoga, da li je tužilac prećutno podržao delovanja svog zastupnika u slučaju da punomoćje nije smatrano dovoljnim, direktno odgovarajući na nalog da se nadopuni tužba koju je advokat prethodno podneo, i do koje mere nalog o podnošenju prevoda na engleski može da bude valjan, ako njime stranka nije savetovana o mogućnosti da traži pomoć u prevođenju (član 25.8 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/4). Jurisprudencija Žalbenog veća (vidi ASC-09-0072 et al) u vezi sa nedostatkom adrese za uručenje pismena treba da bude poništena.

„Član 27.2 (c) Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 predviđa da adresa tuženoga za uručenje pismena treba da bude naznačena. Prema članu 28.2 (f) Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 u vezi sa članom 28.4 leg cit, nepodnošenje adrese dovešće do uzdavanje naloga za dopunjenje ili ispravljanje tužbe u propisanom periodu, i do odbacivanja tužbe kao nedopustive ukoliko nalog nije ispunjen na vreme... Mora da se istakne da u takvom slučaju, kada tužilac tvrdi da je adresa tuženoga dobro poznata, a da je pritom je naznači, preporučljivo je da se ta adresa zatraži (kao što je to ovde učinilo Sudsko veće); međutim, (konačno) odbijanje tužbe kao nedopustive bi značilo da uručenje tuženome na tu adresu nije bilo uspešno. Ili, drugim rečima: Tužba jedino može da bude odbijena kao nedopustiva na osnovu člana 27.2 (c)

Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6, ako tužilac na zahtev uopšte ne predoči adresu ili ako dostava ne bude izvršena na adresi koja se smatra da je notorna.“

Tačka 2 ožalbenog rešenja mora da bude eliminisana u slučaju žalbe, budući da uputstva za podnošenje žalbe citiranjem zakona, bez ikakve diskrecije od strane suda, nisu rešenja koja trebaju da budu istaknuta u izreci. Takav podatak može da bude dat unutar pravnog obrazloženja ili – štaviše – može da bude samo priložen uz rešenje, ali ne može da bude deo njega (vidi ASC-09-0075, ASC-09-0108, ASC-10-0023, ASC-10-0036, et al).

Prema članu 11 Uredbe UNMIK-a 2008/4 i članu 66 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 Sudsko veće mora da odluči o raspodeli troškova u prvostepenom postupku, i Žalbeno veće – kada konačno odlučuje o predmetu – o raspodeli troškova u oba postupka.

Na osnovu člana 57.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 Posebna komora izdala je Dodatna pravila postupka u vezi sa sudskim taksama, koji glase:

‘Član 10 Administrativnog uputstva br. 2008/2 o ujednačavanju sudskih taksa Sudskog Saveta Kosova od 27. novembra 2008. godine, u vezi sa Taksenim tarifama ovim se – sa sledećim karakteristikama – proglašava primenjivim za sudske postupke koji se vode pred PKVS.

Član 10.9 do člana 10.23 su – mutatis mutandis – primenjivi za žalbene postupke koji se vode pred Sudskim većem i pred Žalbenim većem.

Kao pojašnjenje, član 10.11 je takođe primenjiv za žalbene postupke koji se vode protiv drugostepenih rešenja Sudskog veća.

(...)

Ta su pravila stupila na snagu 30. juna 2010. godine, izmenjujući i dopunjujući Dodatna pravila postupka u vezi sa sudskim taksama od 10. marta 2010. godine.

Oni takođe pokrivaju i odnose se na sve postupke PKVS od 1. januara 2010. godine, i važe do 31. decembra 2010. godine.“

Sudske takse u oba postupka se sa jedne strane sastoje od takse za podnošenje podnesaka, a sa druge strane od takse za izdavanje rešenja.

Što se tiče žalbenih postupaka: Iznos takse za podnošenje žalbe kako je utvrđeno članom 10.11 Administrativnog uputstva Sudskog saveta Kosova br. 2008/2 o ujednačavanju sudskih taksa (ADJ) je 30,-- evra.

Član 10.15 ADJ utvrđuje da za rešenja kojima se tužbe odbijaju (kao nedopustive) jedino pola iznosa takse kako je istaknuto članom 10.1 ADJ (što u principu zasniva sudske takse na vrednost tužbe) mora da bude plaćeno, u najvišem iznosu do 30,-- evra. To se takođe odnosi na rešenja iz drugostepenog postupka (član 10.21 ADJ odnosi se na članove 10.12 do 10.18 ADJ). Član 10.15 u vezi sa članom 10.21 pokriva rešenja drugostepenog postupka kojima se žalbe odbijaju kao nedopustive, kao i rešenja o žalbama protiv prvostepenih rešenja koja se ne bave meritumom predmeta.

Ukoliko se ne dokaže da je vrednost tužbe manja (tužilac u prvostepenom postupku, i žalilac u drugostepenom postupku), prema članu 10.1 u vezi sa članovima 10.15 i 10.21, sudska taksa iznosi 30,-- evra.

U ovom predmetu, vrednost tužbe iznosi 3,905.04 evra. Prema tome, sudska taksa za rešenje u drugostepenom postupku iznosi 12.50 evra.

Kao što je gorenavedeno, isto se odnosi na rešenje u prvostepenom postupku (osporeno rešenje još uvek nije istaklo iznos sudske takse).

Konačno, za postupke će se primenjivati sledeće sudske takse:

Taksena tarifa član 10.15 u vezi sa članom 10.1 (Rešenja u prvostepenom postupku)	12.50 evra
Taksena tarifa član 10.11 (podnošenje žalbe)	30 evra
Taksena tarifa član 10.15 u vezi sa	12.50 evra

članovima 10.21 i 10.1 (rešenje u
drugostepenom postupku)

ukupno

55 evra

Ove sudske takse snosiće žalilac.

Richard Winkelhofer, EULEX predsedavajući sudija

_____

Torsten Koschinka, EULEX sudije

_____

Mr.sc. Sahit Sylejmani, sudije

_____

Tobias Lapke, EULEX upisničar

_____